

DIN CUPRINS

IERARHII MITROPOLIEI CHIȘINĂULUI
ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

PAG. 2

ARHIMANDRITUL IOANICHIE
BĂLAN DE VORBĂ CU TINERII

Astăzi toată lumea vorbește de voi,
vorbește de copii, de problemele tineretu-
lui, de grija pentru tinerii țării noastre.

PAG. 3

DE CE PLÂNG ICOANELE?

PAG. 4

CUM SĂ DISCUTĂM CU
MARTORII LUI IEHOVA

Creștinii care intră în discuție cu
martorii, trebuie să fie conștienți că
așa-numita Biblie pe care o folosesc
martorii conține un număr de falsi-
ficări flagrante, introduse în text pen-
tru a susține doctrina Turnului de
Veghe

PAG. 5

SFINȚII PĂRINȚI DESPRE POST

Postul este marea armă împotriva
ispitelor, precum plăcerea este începutul
tuturor păcatelor.

Teofilact al Bulgariei

PAG. 6

NOUL CATOLICOS AL ARMENILOR

Delegații Adunării Naționale Bisericești din
Armenia, întruniți pe 27 octombrie la
Ecimiadzin, l-au ales pe Karekin Nersisian,
Arhiepiscop de Ararat, drept cel de-al 132
Catolicos al Bisericii Armene.

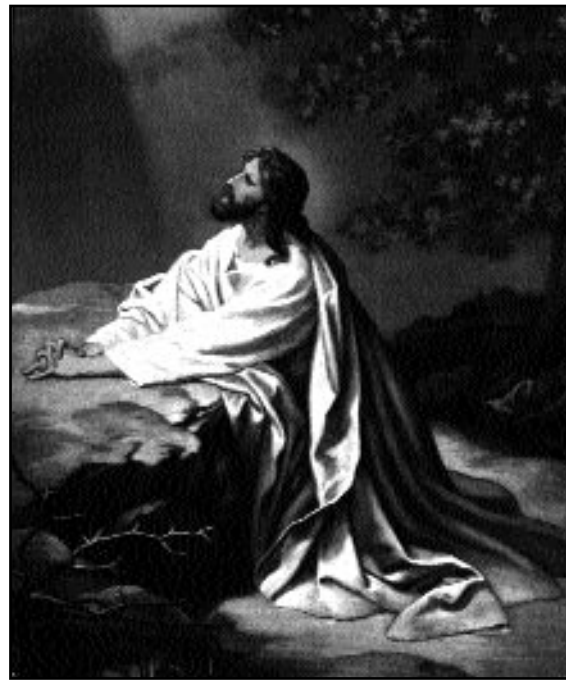
PAG. 8

RĂȘĂRIT-A PRIMĂVARA POSTULUI ȘI FLOAREA POCĂINȚEI

Cu bucurie să primim, credincioșilor, vestirea postului, cea insuflată de Dumnezeu, precum mai înainte ninivitenii și apoi desfrânatele și vameșii, vestirea pocăinței de la Ioan. Prin înfrânare să ne gătim spre împărtășirea stăneștii sfințenii celei din Sion; cu lacrimi să ne curățim mai înainte spre dumnezeiasca spălare, cea printr-Însul; să ne rugăm a vedea săvârșirea Paștilor celor ce se închipuiesc aicea și arătarea celor adevărate; să ne gătim spre închinarea Crucii și a Învierii lui Hristos Dumnezeu, strigând către Dânsul: "Nu ne rușina pe noi din nădăjduirea noastră, iubitorule de oameni".

(Săptămâna Lăsatului sec de brânză, Vecernia zilei de Marți)

După cum știm, pocăința este începutul și condiția pentru o adevărată viață creștină. Primul cuvânt al lui Hristos, când a început să propovăduiască, a fost: "Pocăiți-vă!" (Mt. 4, 17). Dar ce este pocăința? În graba vieții noastre cotidiene nu avem timp să ne gândim la aceasta ci, pur și simplu, socotim că tot ce avem de făcut de-a lungul Postului este să ne abținem de la consumarea anumitor mâncăruri, să renunțăm la "distracții", să ne spovedim, să luăm dezlegarea de la duhovnic, să primim (o dată în tot anul!) Sfânta Împărtășanie, iar apoi să ne considerăm în perfectă "rânduială" până anul viitor. Cu toate acestea, trebuie să existe un motiv pentru care Biserica a rânduit șapte săptămâni, ca o vreme aparte pentru pocăință și pentru care ne cheamă la un lung și susținut efort duhovnicesc.

Fără îndoială că toate acestea mă privesc pe mine, credința mea, viața mea, apartenența mea la Biserică. Nu este atunci prima mea datorie să încerc să înțeleg învățătura Bisericii mele despre Post, să încerc să fiu un creștin ortodox nu numai cu numele, ci și prin însăși viața mea?

La întrebările: "Ce este pocăința? De ce avem nevoie de ea? Cum ne putem pocăi?" Postul Mare ne oferă răspunsurile. Aceasta este cu adevărat o școală a pocăinței, la care fiecare creștin trebuie să meargă an de an pentru a-și

adânci credința, a-și reconsidera și, dacă este posibil, a-și schimba viața. Este un minunat pelerinaj către izvoarele credinței ortodoxe – o redescoperire a felului ortodox de a fi.

ARMATA ȘI BISERICA – TRADIȚIE DIN VEACURI

Organizat cu concursul Ministerului Apărării al RM, Mitropolia Moldovei, Studioul „Moldova-Film” și Studioul de filme documentare „Viața”, săptămânalul „Ortodoxia în decursul istoriei” a finalizat cu semnarea programului colaborării dintre Biserica Ortodoxă și Armata Națională în anul 2000. Propunem cititorilor spre cunoștință acest program.

1. Activitățile de asistență religioasă în Armata Națională se desfășoară în timpul stabilit de programul zilei al unităților și are ca scop satisfacerea cerințelor și trebuințelor religioase ale militarilor, contribuirea la educația spirituală, militaro-patriotică, civică și etică a acestora. Participarea militarilor la serviciile religioase și la programul de asistență religioasă se va desfășura pe principii benevole.

2. Activitatea de asistență religioasă se desfășoară de către Mitropolia Chișinăului și a întregii Moldove și Ministerul Apărării, ținând seamă de specificul și cerințele generale ale sistemului militar și de particularitățile unităților militare. În aprilie 2000, în cadrul unei ședințe comune de lucru a Sinodului Bisericii Ortodoxe din Moldova și conducerii Ministerului Apărării, să fie analizată activitatea de asistență și educație moral-religioasă, rolul Bisericii în realizarea Concepției educației militaro-patriotice a tineretului.

3. În aprilie-mai 2000 să fie verificată starea asis-

tenței religioase în unitățile militare, dislocate în afara garnizoanei Chișinău. Să fie acordat un ajutor practic, amenajate încăperi (ungherașe) destinate pentru efectuarea activităților religioase. La 30 aprilie, Învierea Domnului (Sf. Paști) cu efectivul să fie petrecute diverse activități educative cu caracter moral-creștin. Să fie asigurat accesul militarilor la serviciile divine.

4. În august-septembrie anul curent, cu prilejul sărbătorilor de stat, naționale și a Zilei Armatei Naționale, în trupe, centrele militare județene să fie desfășurate, cu participarea preoților militari, o serie de activități menite să cultive în sufletele militarilor Armatei Naționale și tineretului premilitar credința strămoșească, sentimentul de datorie față de Patrie și popor.

5. Preoții unităților militare, în colaborare cu ofițerii din structurile educative să desfășoare activități în cadrul unor evenimente importante legate de istoria și spiritualitatea Republicii Moldova, sărbători religioase, aniversări, comemorări, Ziua Victoriei și comemorării celor căzuți pentru apărarea Patriei, Zilele unităților, depunerea Jurământului Militar, încorporarea și trecerea în rezervă, etc.

6. În unitățile militare să fie asigurată posibilitatea pentru mărturisirea militarilor și desfășurarea activităților de pastorație individuală, oficierea serviciilor religioase, trebuințelor legate de Sfintele Taine. Să fie acordată asistența religioasă militarilor aflați în spitalele militare și în arest.

7. În iulie curent, în cadrul Ministerului Apărării să fie efectuat un schimb de opinii în ceea ce privește mijloacele pastorale în prevenirea acțiunilor antisociale, celor îndreptate împotriva capacității de luptă.

8. Până în iunie curent, în conclurare cu Departamentul Mitropolitan Activitate Pastorală în Forțele Armate, Ministerul de Interne și Organele de Drept să fie renovată în unitățile militare ale Armatei naționale baza materială, necesară pentru desfășurarea activităților de asistență și educație moral-religioasă.

9. Biserica militară „Schimbarea la Față” va organiza pe parcursul anului activități educative cu caracter creștin. Comandanții de mari unități și unități militare vor asigura prezența efectivului la aceste activități.

10. Problemele educației moral-religioase, patriotice și civice, cultivarea sentimentului de patriotism la militarii Armatei Naționale să fie ogândite în ziarul „Oastea Moldovei” și în presa periodică editată de Mitropolia Chișinăului și a întregii Moldove.

11. Centrul Editorial al Ministerului Apărării să organizeze împreună cu Departamentul Mitropolitan Activitate Pastorală editarea literaturii cu tematică religioasă pentru militarii Armatei Naționale.

12. A încredința controlul asupra executării prezentului Program Președintelui Departamentului Mitropolitan Activitate Pastorală în Forțele armate, Ministerul Afacerilor Interne și Organele de drept preot C. Dobrojan și locțiitorului șefului Marelui Stat Major colonel A.Covrig.

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

11.02 – Întâlnire cu directorul complexului hotelier "Codru". În aceeași zi au fost primiți în audiență membrii Consiliului Parohial al bisericii "Sf. Ierarh Nicolae" din or. Chișinău.

12.02 - Sfințirea Prestolului și a paraclisului la mănăstirea Curchi.

13.02- Sf. Liturghie și slujba de pomenire a celor căzuți în războiul din Afganistan, la catedrala "Nașterea Domnului" din or. Chișinău.

14.02 – A fost primit în audiență dl Pavel Petrovski, ambasadorul Rusiei în Republica Moldova.

15.02 – Sf. Liturghie la paraclisul Academiei Teologice din or. Chișinău

16.02 - Au fost primiți în audiență: dl Iurie Cuznețov membru al conducerii ITSS-TV; dl. Alexandru Usatiuc, membru al Consiliului Parohial al bisericii "Sf. Ierarh Nicolae" din or. Chișinău; preoții din protopopiatul județului Bălți.

17.02 - Întâlnire cu protopopii județelor Orhei, Ungheni, Soroca și Chișinău.

18.02 – Întâlnire cu dl Andrei Galben, rectorul ULIM și dl Gheorghe Postică, prorectorul ULIM.

20.02 - Sf. Liturghie la catedrala "Sf. Teodor Tiron" din or. Chișinău.

25.02 – Sf. Liturghie la catedrala Patriarhiei din Moscova.

27.02 – Sf. Liturghie la catedrala "Sf. Teodor Tiron" din or. Chișinău.

10.03 - Adunarea protopopilor Bisericii Ortodoxe din Moldova. A condus adunarea preoților de la catedrala "Nașterea Domnului" din or. Chișinău.

12.03 – Sf. Liturghie, apoi cinul iertării în catedrala "Nașterea Domnului" din or. Chișinău.

13.03 – Pavcernița Mare cu Canonul de Pocăință a sfântului Andrei Crîteanul, la catedrala "Nașterea Domnului" din or. Chișinău.

14.03- Întâlnire cu Mons. Antonie Coșa, episcopul Bisericii Romano-catolice în Republica Moldova.

BISERICA ORTODOXĂ DIN MOLDOVA

DATE INFORMATIVE

IERARHII MITROPOLIEI CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

ÎPS Vladimir (Cantarean),
Mitropolit al Chișinăului
și întregii Moldove.

Născut la 18 august 1952.
Ziua îngerului 15(28)
iulie.

Hirotonit la 8 (21) iulie
1989.

La catedra Chișinăului se
află de la 21 iulie 1989.

Reședința:

str. Tighina 3,
Chișinău, MD - 2001
Moldova.

tel.: 275301, fax: 275401

PS Iustinian (Ovcinnikov),
Episcop de Tiraspol și
Dubăsari

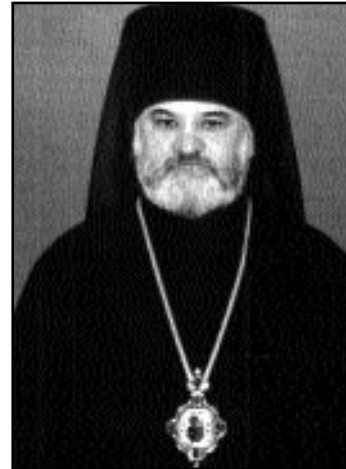
Născut la 28 ianuarie 1961.
Ziua îngerului 14 (27)
noiembrie.

Hirotonit la 19 august (1 sep-
tembrie) 1995. La catedra
Tiraspolului și Dubăsarilor se
află de la 21 iulie 1995.

Reședința:

str. Kutuzov 201,
Tiraspol, 278000
Moldova

tel./fax: (233)27857

PS Anatolie (Botnari),
Episcop de Cahul și
Lăpușna.

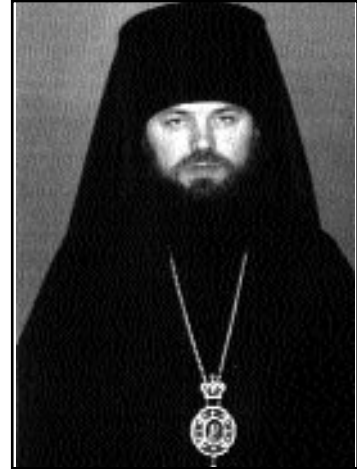
Născut la 3 mai 1950.
Ziua îngerului 23 aprilie
(6 mai).

Hirotonit la 30 august (12
septembrie) 1998. La ca-
tedra Cahulului și Lăpușnei
se află de la 12.09.98.

Reședința:

str. L. Tolstoi 1,
Cahul, MD - 3900
Moldova

tel.: 722743

PS Dorimedont (Cecan),
Episcop de Edineț și
Briceni.

Născut la 4 martie 1961.
Ziua îngerului 19 septem-
brie (2 octombrie).

Hirotonia la 26 octombrie
(8 noiembrie) 1998. La
catedra Edineț și Briceni
se află de la 08.11.98.

Reședința:

str. Bucovinei 36/3,
Edineț, MD - 4600
Moldova

tel.: (246)23450

În perioada 24-27 februarie 2000, în pavilioanele Centrului Internațional de Expoziții „Moldexpo” S.A. s-a desfășurat Expoziția Internațională Speci-

SPORTS.LEISURE.TOURISM-2000 MĂNĂSTIRILE MOLDOVEI

Moment de la deschiderea expoziției

alizată „Sports. Leisure. Tourism – 2000”, organizată în comun cu Ministerul Educației și Științei al Republicii Moldova, Biroul de Turism și Călătorii „Voiaj Internațional” și „Moldova-Tur” S.A. Ediția din acest an a fost jubiliară și a reunit a cincea oară reprezentanții industriei turismului, sportului și agrementului, care au avut posibilitatea de a aborda cele mai importante probleme în pavilioanele „Moldexpo”. Expoziția a presupus demonstrarea celor mai noi realizări și servicii ale agenților de turism, tour-operatorilor, companiilor aeriene, federațiilor sportive, bazelor de odihnă și stațiilor, precum și a producătorilor de utilaj și mărfuri turistice și sportive.

Tematica manifestărilor expoziționale a fost foarte variată, iar geografia extinsă a firmelor participante a confirmat faptul că interesul față de expoziție continuă să crească. La „Sports. Leisure. Tourism – 2000” au participat mai mult de 100 de firme care reprezintă produse și servicii din Austria, Bulgaria, Canada, Cehia, Cipru, Egipt, Finlanda, Germania, India, România, Rusia, SUA, Tailanda, Turcia, Ucraina și Moldova.

La această ediție jubiliară Bisericii Ortodoxe din Moldova i s-a oferit posibilitatea de a deschide un stand propriu, ce a oferit vizitatorilor informații privind organizarea pelerinajului la Sfintele locașuri ale Moldovei. La

deschiderea Expoziției din partea Mitropoliei au participat prot. V. Potorocă, care a rostit un cuvânt de salut către cei prezenți, și prot. T. Roșca – secretar al Mitropoliei.

Sfintele locașuri renăscute ale Moldovei oferă oricui posibilitatea de a cunoaște frumusețile naturale ale țării, dar mai ales comorile ei spirituale, care mărturisesc dănuirea noastră întru veșnicie. În continuare vă oferim o listă din Catalogul oficial al Expoziției, mănăstirile care fac parte din itinerariile cultural-istorice, pentru doritorii de a vizita adevăratele comori ale Moldovei.

Mănăstirea CĂPRIANA cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”.

Mănăstirea SAHARNA cu hramul „Sf. Treime”.

Mănăstirea TÂPOVA cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”.

Mănăstirea CUȘELĂUCA „Adormirea Maicii Domnului”.

Mănăstirea DOBRUȘA cu hramul „Sf. Nicolae”.

Mănăstirea NOUL NEAMȚ cu hramul „Înălțarea Domnului”.

Mănăstirea HÂNCU cu hramul „Sf. Cuvioasa Parascheva”.

Mănăstirea VĂRZĂREȘTI cu hramul „Sf. Dumitru”.

Mănăstirea HÂRBOVĂȚ cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”.

Schitul „Adormirea Maicii Domnului”.

Mănăstirea CĂLĂRĂȘEUCA cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”.

Mănăstirea RUDI cu hramul „Sf. Treime”.

DUPĂ LECȚIA DE RELIGIE MERG ACASĂ PARCĂ FĂRĂ DE PĂCATE

Aceasta este mărturisirea făcută de o colegă de clasă, când așteptam să vină profesoara de religie.

Cu ajutorul Domnului, în clasa III „B”, unde profesoară este d-na Tamara Ostapenco, la școala primară N 53 din or. Chișinău, noi avem posibilitatea să ascultăm lecții de religie deja de câteva săptămâni.

În fiecare vineri la ultima lecție noi, copiii, o așteptăm cu drag pe profesoara de religie, domnișoara Liliana Trohin. Cât este de minunat când plecăm pe la casele noastre cu o mai mare bucurie, pentru că avem posibilitatea să culegem noi cunoștințe despre Dumnezeu și lume, și parcă ne simțim mai curați, cu mai puține păcate.

Sebastian, elev în clasa a III

TINERII { I MORALITATEA CRE { TIN +

În lunile septembrie–noiembrie ale anului 1999, în localitățile Sângerei, Chișcăreni, Bilicenii-Vechi, Rădoaia, Drăgănești, Pepeni, Dumbrăvița, Coșcodeni ale județului Bălți, au avut loc conferințe sub genericul „Cu un om mai puțin infectat de SIDA”.

Situația în rândurile tineretului, în privința infectării cu boli sexual-transmisibile, avorturilor, narcomaniei, infectării cu HIV–SIDA este tot mai alarmantă. Anul trecut, la Chișinău s-au petrecut câteva conferințe, inclusiv internaționale, cu participarea specialiștilor din diferite domenii: medicină învățământ, Ministerul de Interne la care au fost invitați și reprezentanți ai Bisericii Ortodoxe.

Conferințele din localitățile menționate ale județului Bălți au fost organizate la inițiativa centrului INFO–SIDA Sângerei (președinte dl Arcadie Covaliov), cu participarea primarilor, corpului medical și celui didactic, elevilor claselor superioare și reprezentanților Bisericii Ortodoxe din Moldova.

Întâlnirile au fost necesare, interesante, cu o participare activă a celor prezenți, cu întrebări și răspunsuri la temă. Discuțiile s-au axat în jurul problemelor morale, au fost abordate probleme de credință, fidelitate con-

Iurie Brașoveanu, Sfințenia familiei

jugală, dragoste creștină, sfințenia familiei, Taina Cununiei, teama de păcat, deșertăciunea plăcerilor trecătoare, Taina Mărturisirii, pavăza Sfintei Împărtășanii, etc. Elevii liceului „M. Eminescu” din Sângerei au organizat o serată–dispută cu temă concepută foarte reușit și o înscenare a obiceiurilor străbune, axate pe probleme de caritate și morală.

Toate acestea împreună au avut scopul de a propune o cale sigură și accesibilă de profilactică și prevenire a decăderii morale și spirituale și, prin consecință, a ucigătorului HIV–SIDA, care nu-și are remediu nici în țările dezvoltate. Biserica Ortodoxă, în postura ei de cea mai veche instituție în istoria poporului nostru, numărând douăzeci de secole de la nașterea Domnului, propune cel mai eficient remediu – **teama de păcat**.

Seria de conferințe a culminat printr-un concurs de desen cu genericul „Prin credință vom învinge SIDA”, la care au participat elevi ai școlilor din localitățile menționate mai sus. O lucrare a laureatului marelui premiu – Iurie Brașoveanu, elev al cl. VIII din com. Copăceni, jud. Bălți o aveți în imagine.

Preot Vasile Ciobanu

LUBIȚI TINERI ȘI COPII AI LUI HRISTOS

(începutul în nr. 2 (97) din 10 februarie 2000)

Ce mai rămâne veșnic și statornic acum în inima și conștiința noastră? Numai singur Dumnezeu. Convingerea fermă că Dumnezeu există, că ne iubește, că ne iartă păcatele, că ne cheamă înapoi de unde am căzut și ne-am depărtat de El.

întemeiată de EL! Ce frumos este tânărul elev, student, muncitor, tânărul păstor de oi, tânărul soldat la datorie, tânărul călugăr sau preot de la altar, care are conștiința curată de păcat, mintea netulburată de filosofii și vorbe deșarte, inima neîntinată de plăcerile tinereții și trupul nerobit de patimi! Ce frumoși sunt copiii lui Hristos care se roagă, care merg regulat la biserică, care se spovedesc și se împărtășesc cu Trupul și Sângele Domnului!

O, fericiți sunt tinerii care n-au ieșit din cuvântul părinților, care își iubesc mamele, frații și prietenii copilăriei! Ce mulțumiti sufletește sunt tinerii și tinerele fete care n-au uitat niciodată de biserică, de duhovnic, de rugăciune și de citirea cărților sfinte; care și-au păzit trupul curat de păcatele tinereții și mintea izbăvită de învățăturile ucigașe ale ateismului și ale sectelor de tot felul!

Pe acești tineri, elevi și studenți, pe acești copii iubiți ai lui Dumnezeu îi întâlnim astăzi tot mai numeroși pe la biserici, în pelerinaje pe la sfintele mănăstiri, ascultând cu evlavie Sfânta Liturghie sau îngenuchind în fața icoanelor și a duhovnicilor. Da, mulți tineri sunt mai dornici de Hristos, de biserică, de Biblie, decât cei bătrâni! Mulți tineri așteaptă cu inima deschisă o predică, un cor bisericesc, un cuvânt de folos suftetesc. Mulți caută cărți religioase, cer sfaturi și poartă la piept Sfânta Cruce.

Desigur, sunt și tineri căzuți în desfrâu, în ateism, în beție și chiar în cursele sectelor. Și aceasta pentru că nu le-a vorbit nimene cu convingere și căldură de Hristos, de Sfânta Liturghie, de pocăință și spovedanie, de valoarea cărților sfinte. Apoi tineretul țării noas-

tre este și victima ateismului dictat și impus timp de aproape o jumătate de secol. Căci copiii și tinerii noștri erau siliți să se lepede de Hristos și să cinstească, în locul Lui, pe zeii ateismului antihristic. Iar părinții și dascălii lor, în loc să-i învețe și să le dea exemplu de cre-dință și trăire, mai mult i-au smintit

cu beția și prostituția. Că cine a inventat și a adus aceste mijloace diabolice în țara noastră și le difuzează prin ziare, prin filme și la televiziune, dacă nu Antihrist și slugile lui? Și ce este mai condamnabil, că toți tac și consumă gunoiul Europei și otrava ateismului, fără să se opună, să se revolte, să zică nimic! Tac slujitorii Bisericii, tac dascălii școlilor de învățământ, tac și părinții tinerilor, tac și călugării din mănăstiri! Toți tac în fața lui Antihrist, iar tineretul cade, devine robit de prostituție, se îmbolnăvește de patimi grele, de cancer, de practici păgâne, budiste, Yoga, arte marțiale, ZEN, de boli fără leac. Copiii

ARHIMANDRITUL
IOANICHIE BĂLAN
DE VORBĂ CU
TINERII

și i-au lăsat să cadă în păcate.

IUBIȚI TINERI AI
LUI DUMNEZEU

Astăzi toată lumea vorbește de voi, vorbește de copii, de problemele tinerețului, de grija pentru tinerii țării noastre. Toată lumea laudă pe tineri pentru curajul lor tineresc. Dar toată lumea se teme de tineri pentru îndrăzneala cu care se avântă în viață și își cer partea lor de moștenire, de drepturi și datorii care li se cuvine pe pământ. Toată lumea vorbește de voi, dar nu toți se bucură de voi, de înțelepciunea voastră, de curajul vostru, de credința voastră tare în Dumnezeu, de respectul pe care încă îl aveți față de preoți, de Evanghelie, de Biserică. De aceea nu puțini vor să vă depărteze de Hristos, de Biserică, de iubirea de patrie, de istorie, de tot ce aveți mai scump, prin alte metode decât cele de până acum.

Dacă până ieri vă ucideau cu ateismul, cu prigoana și închisoarea, acum văucid cu desfrâu, cu libertinajul occidental, cu filmele pornografice,

țării, floarea țării, mai mulți mor acum de desfrâu, decât până acum de ateism și foamete. Cine va răspunde de această crimă națională, de acest genocid în masă? Și de ce tăcem tot? Oare aceasta să fie libertatea pe care o visăm, pe care ne-o promite Dumnezeu și pentru care au murit recent tinerii neamului nostru? O, să nu fie niciodată! Iubiți tineri și frați în Domnul, fugiți de patimile tinereții, care văucid sufletul și trupul! Fugiți de ateism și sectarism! Feriți-vă de beție, de fumat, de răutate și de tot păcatul ucigaș. Spune un proverb că de două lucruri își bate joc omul mai mult în viață: de tinerețe și de sănătate. Păstrați-vă tinerețea și sănătatea; păstrați-vă curajul de desfrâu și beție. Veniți mai des la biserică, spovediți-vă și împărtășiți-vă cu Trupul și Sângele lui Hristos și citiți mereu sfintele cărți ale Bisericii, iar de adunările și cărțile sectelor de tot felul fugiți ca de moarte! Mergeți apoi în pelerinaj pe la mănăstiri și locuri sfinte, cinstiți-vă părinții și urmații lui Hristos ca să fiți fericiți și să trăiți în vecii vecilor.

Ce frumoasă este tinerețea trăită în Hristos, legată de Hristos și de Biserica

DE CE PLÂNG ICOANELE?

Icoanele plângătoare constituie una din enigmaticele care nu pot fi explicate de știința oficială. Acum câteva luni a avut loc un caz unic: lichidul uleios de la o icoană care plângea a tămăduit vederea unui bărbat semiorb.

Alecsei Liubomirov, colaborator științific la Institutul de literatură rusă al Academiei de Științe din Rusia, autorul cărții "Semne divine de la sfintele icoane. 1991-1996", de mai multă vreme se îndeletnicește cu strângerea de date privind acest fenomen. El este convins, că popoarelor din Rusia li se arată un semn de sus...

- Fenomenele miraculoase, semne predestinate omului din lumea nevăzută, sunt cunoscute din antichitate, ele fiind consemnate în cronicile. Însă acestea au fost unice. Abia în sec. XX, în Rusia, devenim martori ai minunilor săvârșite în masă de la sfintele icoane.

Primul val coincide cu începutul anilor 20, când în guberniile Petrograd și Pskov, în Ucraina, sudul Rusiei, Extremul Orient și Primorie se semnalau zeci de cazuri de reînnoire a icoanelor. Chipul lor întunecat se însemina, devenind expresiv și minunat. Aceasta se petrecea nu numai în biserici, dar și în casele credincioșilor simpli.

În prezent suntem martori ai celui de al doilea val de minuni, care impresionează și mai mult, deoarece se întâmplă nu doar în regiuni aparte, ci în toată lumea. Icoanele izvorăsc mir de la Kaliningrad și până la Sahalin, iar acest fapt istoric incontestabil de mare importanță spirituală este o veste a Domnului pentru poporul nostru.

- De când, totuși, au început toate acestea?

- Din 1991. Anume de atunci încep să parvină de pretutindena informații despre minuni de la icoane. De pildă, nu cu mult înainte de înțelegerea de la Belovejsk, în altarul catedralei din Smolensk a plâns icoana "Maicii Domnului din Kazan". De altfel, materialul din care e făcută icoana nu conține, căci sloboade umezeală și chivotul de sticlă al icoanei, și riza metalică, și hârtia ordinară, numai dacă aceasta e o fotografie sau o reproducere...

- Numiți cele mai recente cazuri.

- De curând am vizitat mănăstirea "Nikolo-Odrinsk" din Oriol, unde în iarna trecută s-a reînnoit icoana Sfântului Nicolae. Am fost în Kaluga și acolo, în două biserici, icoanele picurau mir. În martie 1998 la Moscova, icoana din biserica "Preasfințitului Nicolae din Bersenev" a prelins o șuviță de mir. În mănăstirea "Sf. Ioan" din Petersburg, în văzul mirenilor, s-a reînnoit icoana "Acoperământul Maicii Domnului". În februarie 1998, în biserica "Arătarea Domnului" de pe insula Gutuiev, într-o noapte s-a luminat o icoană. Iată alt caz, care s-a petrecut în Kronstadt. Acolo se efectuează lucrări de restabilire a bisericii "Icoana Maicii Domnului din Vladimir". Cineva dintre mireni a jertfit pentru această biserică o icoană, iar inscripția de pe verso sugera că aparținuse cândva acestui locaș. Și ce credeți? Icoana a slobozit mir, acoperindu-se cu picături uleioase de umezeală.

- Curios, dar ce arată analiza chimică a acestui lichid?

- În 1994, când în mica biserică din orașul australian Mount Preachard

răstignirea din lemn de 1,5 metri s-a acoperit cu picături de lichid mirositor, preoții au procedat la colectarea lui, apelând la serviciile chimiștilor. În urma analizei spectrografice s-a constatat asemănarea lichidului cu uleiul de măsline. Însă la întrebarea cum apare, savanții s-au arătat a fi neputincioși. Ei de asemenea n-au fost în stare să explice de ce picăturile apar iarăși imediat ce răstignirea e ștearsă de-a binelea și de ce scurgerea de mir se intensifică în timpul rugăciunilor. Într-atât că picăturile de mir cad și pe jos.

Dar, în general, mirul nu este neapărat un ulei bine mirositor. De cele mai multe ori se aseamănă cu roua și, fiind fără miros, apare sub forma de nenumărate mărgelușe.

- Se spune că de la ungera cu minunatul mir se tămăduiesc boli...

- Bineînțeles. De asemenea poate fi refăcută și sănătatea sufletului. Nu din întâmplare pe adresa bisericii australiene sosesc încontinuu scrisori din toată lumea cu rugămintea de a expedia o bucăciță de vată îmbibată cu vlagă de la răstignire. Iar la biserica revin stocuri de informații despre vindecări, inclusiv de cancer și astm. Toate cazurile de tămăduire, la insistența arhiepiscopului, sunt certificate de medici.

- Dar în Rusia este cunoscut vreun caz de tămăduire cu mir?

- În 1997, în localitatea Sapiornîi din suburbia Petersburgului, a izvorât mir o icoană recent pictată. Însă parohul bisericii, părintele Serghie, nu s-a grăbit să anunțe despre minune, ci a procedat cu înțelepciune. L-a contactat neîntârziat pe zugrav pentru a-l întreba dacă nu cumva icoana fusese pictată pe lemn verde. Pictorul a explicat, că lemnul s-a uscat vreo câțiva ani și că icoana a fost lucrată în tempera. Așa că nici vorbă nu putea fi de umezeală de la lemn. Preotul a uns cu mir de la icoană pleoapele unui băiat cu ochii afectați de tuberculoză. Vindecarea ce se făcu văzută imediat i-a uimit pe medici - băiatul se însănătoșise cu adevărat.

- Și totuși, de ce se produce această minune? Cine, ce și cui vrea să-i spună?

- Credincioșii spun că semnele sfinte sunt trimise pentru a-l înțelepți pe om, pentru mântuirea sufletului lui. Cine știe, poate această minune s-a făcut anume pentru acel băiat, care s-a întâmplat să fie alături? Dumnezeu face minuni nu de dragul senzației. Ajutorul de la icoană e tainic, iar nouă nu ne rămâne decât să presupunem și să ne

întrebăm: cum, pentru ce și de ce...

Bineînțeles, mirul este un semn al vindecării, al harului. Însă unii stareți spun că apariția spontană a plângerii în masă a icoanelor este, mai curând, spre îndurerare. Cât de grea n-ar fi ziua de azi, totuși, ar trebui prin pocăință să ne pregătim de vremuri mult mai grele.

- Dar icoanele plâng nu numai în Rusia!

- Vestita sfânta a sfințelor în toată lumea - icoana "Maicii Domnului de Iveria" din Mont Real este continuu izvorătoare de mir, începând cu anul 1982. Iar cantitatea de vlagă divină a depășit deja cu mult greutatea icoanei însăși. Și la New York plânge icoana "Maicii Domnului Îndurerată", ca, de altfel, și o icoană dintr-o biserică albaneză. Și în patria lui Iisus Hristos, în

1997 chipul Mântuitorului din biserica Nașterii Domnului din Betleem, a izvorât mir. - Dar "cum se comportă" icoanele în timpul războaielor?

- Potrivit tradiției creștine, este cunoscut faptul, că în timpul celui de-al doilea război mondial Maica Domnului s-a arătat mitropolitului Ilie din munții Libanului, căruia i-a spus despre condițiile, ce trebuiau îndeplinite de Rusia ca ea să fie eliberată de sub ocupația fascistă. Dintre acestea erau: să nu se cedeze Leningradul, să fie dusă pe fronturi icoana "Maicii Domnului de Kazan" și să se redeschidă bisericele. Se spune că mitropolitul a trimis acele cerințe lui Stalin. Și cu adevărat, în anii războiului, și imediat după, pentru biserică se instaurase o perioadă de ușurare...

Iar începutul sângerosului conflict din Cecenia a fost semnalat prin faptul, că în cătunul Zelenciuk au plâns în biserică icoanele "Grabnic folositoarea" și cea a "Maicii Domnului de Iveria". Cunoașteți că vechea denumire a orașului Budionovsk este "Sfânta Cruce"? În orașul acesta s-a aflat cândva o mănăstire, construită pe locul unde au strălucit moaștele lui Mihail Trubețkoi. Omul acela fuse supus unor chinuri groaznice pentru dreapta credință în sec. XIV, tocmai la hotarul dintre Cecenia și Daghestan. Și pe locul fostei mănăstiri a fost amplasat un mult-

pătimit spital, în care s-a săvârșit un nou martiriu al creștinilor.

Am fost acolo după terminarea acelor evenimente tragice și m-am întâlnit cu mulți localnici. Ei mi-au mărturisit, că pe parcursul orelor de încordată așteptare au văzut-o pe cerul de deasupra spitalului pe Maica Domnului, rugându-se în fața Crucii. După eliberarea ostaticilor despre această vedenie i-au relatat arhiepiscopului Ghedeon al Stavropolului și el, la rândul său, a binecuvântat zugrăvirea icoanei "Maica Domnului rugătoare în fața Sfintei Cruci". Apoi, noua icoană a fost adusă la Budionovsk, unde s-a organizat o procesiune de pomenire, la 40 de zile, în memoria acelor uciși pe străzile orașului.

- Dar oare în ce mod reacționează ateistii la extinderea în masă a minunilor - nu cumva se ostenesc să demaște acest fenomen, apelând la ajutorul fizicii și chimiei?

- Cât ar fi de straniu, dar să știți că aceste minuni cutremurătoare aproape că nu interesează pe nimenea, iar cei care își apleacă urechea sunt prea puțini. Oamenii mai degrabă sunt dispuși să plătească bani grei pentru un show senzațional, cum ar fi, să zicem, acela în care americanul Kooperfield zboară prin aer, decât auzind că în biserica învecinată o icoană slobozește mir, să intre doar pentru a o vedea. Nu demult, în catedrala "Sf. Teodor din Țarskoie Selo", în suburbia Petersburgului, s-a donat o icoană, care pentru a fi renovată, provizoriu a nimerit în atelierul pictoriței-restaurator Oxana Gubariova. Cât de mare i-a fost mirarea Oxanei, când într-o dimineață, intrând în biroul său, a observat pe hitonul Pruncului Hristos și pe încheietura mâinilor Născătoarei de Dumnezeu picături de umezeală. Ea le-a povestit tuturor despre cele văzute. Și ce credeți? Nu numai că n-a venit nimeni de la Petersburg, dar chiar și colegii ei din birourile învecinate nu s-au obosit să intre să vadă.

De altfel, nu numai populația, ci uneori chiar și preoții rămân indiferenți la astfel de fenomene. Din păcate, acesta e un rău al epocii noastre - până chiar și revelația de sus e ca un strigăt în deșert...

A consemnat Tatiana Maksimova
Petersburg

BIBLIA FOLOSITĂ DE MARTORII LUI IEHOVA

Creștinii care intră în discuție cu martorii, trebuie să fie conștienți că așa-numita Biblie pe care o folosesc martorii conține un număr de falsificări flagrante, introduse în text pentru a susține doctrina Turnului de Veghe

prin anii 1950, să recurgă la modificări a sute de versete din Biblie. Așa a apărut "Noua Traducere Mondială a Sfințelor Scripturi", versiune modificată periodic, pentru a face față noilor învățături ale organizației.

De exemplu, în noua traducere, crucea a fost înlocuită cu "stâlpul de tortură", deoarece martorii susțin că Iisus a fost ținut pe un stâlp vertical, nu o cruce. În loc de Duhul Sfânt ei traduc "duhul sfânt" sau "forța activă", pentru a corespunde cu negarea divinității și personalității Duhului Sfânt. Apoi, Hristos a vorbit nu de "revenirea" Sa, ci de "prezența" Sa, pe care

Noua Traducere mondială elimină în mod sistematic dovezile divinității lui Hristos

torii o consideră invizibilă.

În loc să se prosternă la picioarele Lui pentru a I se închina, oamenii trebuie doar să asculte" de El. Ioan 1,1 nu mai spune: "Cuvântul era Dumnezeu", ci "Cuvântul era un dumnezeu". Iisus nu mai spune: "Înainte să fi fost Avraam, Eu sunt", ci: "Înainte ca Avraam să existe", cu "am existat", pentru a evita asocierea

Cea mai răspândită modificare a Bibliei a fost făcută prin introducerea de 237 ori a numelui Iehova în Noul Testament.

cu "Eu sunt" din Exod 3, 14, unde se vorbește de Dumnezeu (Iehova).

Traducătorul poate alege numele Iehova sau Iahve în Vechiul Testament deoarece în textul ebraic apare tetragrama IHVH. Inserarea numelui Iehova în Noul Testament, nu are nici un suport în originalul grecesc. Nici măcar în Traducerea Interliniară a Împărăției, unde originalul în limba greacă dublează textul englezesc, nu se poate motiva folosirea numelui Iehova, care nu apare deloc în limba greacă.

Pentru a exemplifica deformările menționate, se pot analiza două cazuri care demonstrează devierea doctrinară a Bibliei martorilor. Ne referim la Rom. 14,8-9 unde inserarea numelui Iehova, produce în textul englezesc un "non sequitur" logic și la Evrei 1,6, unde edițiile mai vechi traduceau "îngerii se închinau Fiului lui Dumnezeu", pe când edițiile noi au tradus "se supuneau." Această problemă este redată mai detaliat în "Noul Testament al Martorilor lui Iehova", lucrare scrisă de R. H. Countess (1982, Presbyterian and Reformed Publishing Co., 136 pagini).

CUM SĂ DISCUTĂM CU MARTORII LUI IEHOVA

REPLICĂ DATĂ MARTORILOR LUI IEHOVA VERSET CU VERSET

GENEZA

Geneza 1,1-2

"La început, Dumnezeu a creat cerurile și pământul. Însă pământul era pustiu și fără formă și întunericul stăpâna pe fața adâncului de ape; și forța activă a lui Dumnezeu se mișca încolo și înapoi pe suprafața apelor."

Martorii lui Iehova folosesc acest verset pentru a ataca credința creștină în personalitatea Duhului Sfânt. Așa că nu Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor, ci doar o forță impersonală aflată la dispoziția lui Dumnezeu. Pentru a demonstra aceasta, martorii citează versetul așa cum apare în Noua Traducere Mondială a Sfințelor Scripturi, astfel că nu mai este necesară răstălmăcirea Scripturii pentru a o potrivi cu doctrina lor. În alte texte, versiunea Turnului de Veghe vorbește despre "duh sfânt", nearticulat și fără majuscule.

Pentru a răspunde pretenției martorilor că Duhul Sfânt este doar o forță impersonală, accentuați că Biblia se referă în mod repetat la atributele personale ale Duhului Sfânt. De exemplu, chiar în versiunea lor mondială, este scris că Duhul Sfânt vorbește (Fapte 13,2), mărturisește (Ioan 15,26), spune ceea ce aude (Ioan 16,13), este întristat (Isaia 63,10), ș.a.m.d. Pentru o discuție mai detaliată asupra Duhului Sfânt, vezi Fapte 5,3,4; Rom. 8,26; 1 Cor. 6,19 ș.a.

Geneza 9:4

"Numai carne cu viața ei, adică sângele ei, să nu mâncați."

Acesta este primul verset dintr-un grup de versete, folosite de martori pentru a susține interdicția transfuziei de sânge.

Organizația lor arată că transfuzia de sânge este echivalentă cu a mânca sânge, deoarece se aseamănă cu o hrănire intravenoasă. Un martor care acceptă transfuzia, va fi chemat în fața comitetului de judecată, cu ușile închise, și exclus de la părtășie, iar prietenii nu au voie nici să-l salute.

Martorii sunt foarte categorici în această privință. Mai degrabă acceptă să moară, decât să primească o transfuzie în cazul unui accident sau unei operații. Aceasta se aplică desigur și copiilor minori. Majoritatea martorilor poartă asupra lor un document semnat atât de ei, cât și de doi martori, care stabilește refuzul unei transfuzii și interzice personalului medical să o facă în cazul când se află în stare de inconștiență.

Martorii se recunosc drept singura confesiune religioasă care refuză transfuzia de sânge, și aceasta începând cu anul 1944. Sunt singurii care au aplicat interdicția din Gen. 9,4 în cazul transfuziilor.

Majoritatea martorilor nu știu că

liderii lor au o tradiție în a introduce prohibiții medicale pe care le anulează după un timp. De exemplu, în 1967 au interzis transplantul de organe. Discipolii lor trebuiau să rămână orbi decât să accepte transplantul de corne, sau să moară decât să accepte un transplant de rinichi. Dar în 1980, liderii au schimbat învățătura și au permis transplantul (vezi Turnul de Veghe 15-11-67, p. 702, Deșteptarea! din 8-06-68, și Turnul de Veghe din 15-03-80, p. 31). De asemenea între anii 1931 și 1952, martorii au refuzat vaccinările, deoarece organizația îi

Chiar dacă martorul citează Biblia pentru justificarea poziției lui asupra transfuziilor, motivul real este supunerea oarbă față de Societatea Turnului de Veghe.

învăța că "Vaccinarea este o încălcare directă a legământului făcut de Dumnezeu..." (Epoca de Aur, 4-02-31, p. 293)

Dacă organizația ar anula această prohibiție mâine, martorii ar accepta fără probleme transfuzia, așa cum au făcut la anularea interdicțiilor vaccinării (1952) și transplantului de organe (1980). Vezi de asemenea Lev. 7, 26, 27 și Fapte 15, (va urma)

SFINȚII PĂRINȚI DESPRE POST

POSTUL - PĂZITORUL SĂNĂTĂȚII NOASTRE

Săracilor, primiți postul, tovarășul vostru de casă și de masă! Slugilor, primiți postul, odihna necontenitelor voastre ostenele! Bogaților, primiți postul, doctorul care vă vindecă bolile ce vă vin din pricina prea multelor mâncăruri, postul care, prin schimbarea mâncărilor, vă face mai plăcute bucatele de care vă săturaserăți din obișnuință cu ele! Bolnavilor, primiți postul, mama sănătății voastre! Sănătoșilor, primiți postul, păzitorul sănătății voastre!

Sf. Vasile cel Mare

POSTUL CA MOȘTENIRE

Să arătăm cât este de vechi postul, să arătăm că toți sfinții l-au primit ca pe o moștenire strămoșească și l-au păzit, transmitându-l din tată în fiu. Așa s-a păstrat acest bun și a ajuns, din neam în neam, până la noi.

Sf. Vasile cel Mare

POSTUL CA DATORIE

Dacă vreun episcop sau presbiter, diacon sau ipodiaton, citeț sau vreun cântăreț nu postește sfânta Patruzecime a Paștilor, sau miercurea și vinerea, să se caterisească, afară numai dacă ar fi împiedicat de slăbiciunea trupeișcă; iar dacă ar fi laic – să se afurisească.

Canonul 69 Apostolic

POSTUL CA MEDICAMENT PENTRU SUFLET

E nevoie de multă vitejie spre a birui pofta stomacului. Cel ce a pus stăpânire pe ea își deschide drum singur spre eliberarea de patimi și spre desăvârșita înfrânare.

Sf. Ioan Scărarul

Dacă postul a fost necesar în rai, cu atât mai mult e necesar în afară de rai. Dacă a fost un medicament util înainte de rană, cu atât mai mult este util după rană.

Sf. Ioan Gură de Aur

Înfrânarea nu constă în

abținerea de la mâncăruri fără nici un sens, ci în îndeptarea totală de voințele proprii.

Sf. Vasile cel Mare

POSTUL - OCROTI-TORUL VIRTUȚILOR

Patimile cu nimic nu se sting atât de mult, cât se sting cu cumpătarea. Dacă cineva se luptă și motivul lui este prefăcătoria sau credința că lucrează virtutea, el nu se luptă cu înțelepciune. Dar cel care este cumpătat nu gândește că lucrează virtutea, nici nu vrea să fie lăudat ca ascet, ci știe că prin cumpătare vine înțelepciunea și cu ajutorul ei vine smerenia.

Avva Dorotei

Postul ocrotește orice virtute. Este începutul luptei spirituale, cununa celor cumpătați, frumusețea fecioriei și sfințeniei, strălucirea cumișteniei, începutul vieții creștine, mama rugăciunii, izvorul cumișteniei. El învață liniștea și este înaintemergătorul tuturor celorlalte fapte.

Sf. Isac Sirul

POSTUL- ARMĂ ÎMPOTRIVA ISPITELOR

Ești bogat? Nu insulta postul, socotindu-l nevrednic să stea cu tine la masă!

Sf. Vasile cel Mare

Postul este marea armă împotriva ispitelor, precum plăcerea este începutul tuturor păcatelor.

Teofilact al Bulgariei

Ne-am îmbolnăvit prin păcat, să ne vindecăm prin pocăință. Iar pocăința fără post este neputincioasă. Îndreaptă-te, dar, înaintea lui Dumnezeu prin post.

Sf. Vasile cel Mare

Postul și cumpătarea răzburările trupeiști le încetează, robia mâniei și a poftii o posomorăsc, aduc claritate și limpezime în cugetare, curățind-o de fumul care iese din mulțimea mâncărilor și de ceața care se face din cauza lor. Cu postul și cu cumpătarea se slăbește omul exterior, și cu cât se slăbește acesta, cu atât se înnoiește cel lăuntric.

Sf. Grigorie Palama

RUGĂCIUNEA SF. EFREM SIRUL

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie.

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-mi mie, slugii Tale.

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu.

Gă binecuvântat ești în vecii vecilor.

Amin.

Prima săptămână a Postului Mare se deosebește printr-o strictețe deosebită, iar Sfintele Slujbe sunt mai prelungite. În primele patru zile (luni, marți, miercuri, joi) la Vecernia mare se citește canonul Sf. Andrei Cretanul cu rugăciunile la stihul „Miluiește-mă, Doamne, miluiește-mă”.

În vinerea primei săptămâni a Postului Mare, la Liturghie, după rugăciunea amvonului, are loc sfințirea colivei, adică a grâului fiert cu miere, în amintirea Sf. Mare Mucenic Teodor Tiron, care le-a venit cândva în ajutor creștinilor pentru păstrarea postului și neîntinarea cu mâncăruri închinare idolilor. În anul 362, împăratul Bizanțului Iulian Apostatul a dat ordin secret ca în orașul Antiohia toate produsele alimentare din vânzare să fie stropite cu sângele

ani-
malelor
jertfite
idolilor.
Dar Sf.
Mare
Mucenic

Teodor Tiron, ars pe rug la anul 306 pentru mărturisirea credinței creștine, s-a arătat episcopului Antiohiei Eudoxie, descoperindu-i porunca secretă a lui Iulian și sfătuindu-l ca creștinii în acea săptămână să nu cumpere nimic la piață și să guste doar colivă.

În prima Duminică a Postului Mare se celebrează „triumful Ortodoxiei” sau „Duminică Ortodoxiei”, stabilită în vremea împărătesei Teodora în anul 842 în memoria restabilirii cultului cinstirii Sfintelor icoane. La sfârșitul Liturghiei Slujitorii Bisericii săvârșesc cântări de rugăciune în mijlocul bisericii, în fața icoanelor Mântuitorului și preasfintei Născătoare de Dumnezeu, rugându-se Domnului pentru întărirea credinței dreptmăritorilor creștini și îndreptarea pe calea adevărului a tuturor celor îndeptăți de Biserică. La sfârșit diaconul citește cu glas tare Simbolul Credinței și rostește anatema excomunicării de la Biserică a tuturor celor ce îndrăznesc să schimonosească adevărurile credinței ortodoxe, apoi „veșnica pomenire” a celor care s-au săvârșit întru apărarea credinței ortodoxe, și „mulți ani trăiască” celor în viață.

În cea de-a doua Duminică a Postului Mare se face pomenirea Sf. Grigorie Palama, care a trăit în sec. XIV. Conform credinței ortodoxe, el învață că, pentru străduința postului și a rugăciunii, Domnul îi luminează pe credincioșii cu deosebită râvnă cu acea lumină cu care El Însuși a strălucit pe muntele Taborului. Anume din motivul că Sf. Grigorie Palama a descoperit această învățătură despre puterea deosebită a postului și rugăciunii, s-a stabilit ca pomenirea lui să fie săvârșită în a doua Duminică a Postului Mare.

În Duminică a treia a Postului Mare, la slujba de seară (sâmbătă, în ajun), după Doxologia Mare se scoate Sfânta Cruce pentru închinare, în timpul căreia Biserica cântă: „Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, Învierea Ta o slăvim”. Această cântare se cântă și la Liturghie. Biserica scoate Crucea Domnului la jumătatea celor 40 de zile ale Postului, pentru a le aminti credincioșilor de patimile și moartea Mântuitorului, a-i întări și încuraja pe cei postitori la continuarea postirii. Sf. Cruce

rămâne pentru închinare până vineri, când după citirea ceasurilor, înainte de Liturghie, se duce înapoi în altar. De aceea Duminică a treia și săptămâna a patra din postul Mare se numește „închinării”.

În Duminică a patra se pomenesc Sf. Ioan Scărarul, cel care ne-a lăsat o scriere unde ne arată scara urcării prin virtuțile creștinești către înălțimile Altarului Dumnezeiesc. În ziua de joi a săptămânii a cincea se săvârșește așa-numita „stare a Sf. Maria Egipteanca”. Viața acestei sfinte, care la început a fost o mare păcătoasă, trebuie să servească tuturor drept exemplu de adevărată pocăință și să ne convingă încă o dată de nemărginita milostivire a lui Dumnezeu. La Utrenia din această zi se citește viața Sf. Maria Egipteanca și canonul Sf. Andrei Cretanul, același care

se citește în primele patru zile ale Postului Mare. În sâmbăta săptămânii a cincea se săvârșește

„Lauda Preasfintei Născătoare de Dumnezeu”. Se citește acatistul solemn al Maicii Domnului. Această slujbă a fost stabilită în Grecia, ca recunoștință și mulțumire Preasfintei Fecioare pentru salvarea în repetate rânduri a Constantinopolului de dușmani. La noi acatistul se săvârșește pentru întărirea credincioșilor în speranța către Împărăteasa Cerului și Pământului, care, izbăvind-ne de dușmanii văzuți, ne va izbăvi și de cei nevăzuți.

În Duminică a cincea a Postului Mare se săvârșește rânduiala Sf. Cuvioasei Maria Egipteanca. Biserica arată în persoana ei un model de adevărată pocăință și, pentru încurajarea celor care se străduiesc asupra sufletului, ne-o dă drept exemplu de nesfârșită iubire a lui Dumnezeu pentru păcătoșii care se pocăiesc.

Cea de-a șasea săptămână e închinată pregătirii celor ce postesc pentru întâmpinarea cu demnitate a Domnului cu ramurile virtuților creștine și cu amintirea patimilor sale.

În sâmbăta săptămânii a șasea, la Utrenie și Liturghie se amintește învierea de către Hristos a lui Lazăr. Se numește „Sâmbăta lui Lazăr”. La Utrenie în această zi se cântă troparele învierii „a celor neprihăniți”: „Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale”, iar la Liturghie, în loc de „Sfinte Dumnezeule” se cântă „Câți în Hristos v-ați botezat, / În Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia”.

Duminică a șasea a Postului Mare este una din cele douăsprezece praznice Împărătești, în care se sărbătorește intrarea solemnă a Domnului în Ierusalim spre patima cea de bună voie. Se mai numește *Duminică Floriilor*. La slujba de seară, după citirea Evangheliei, nu se cântă „Învierea lui Hristos”, ci se citește psalmul 50 și se sfințesc, prin rugăciune și stropire cu agheasmă, ramuri înmugurite de salcie. Ramurile sfințite se împart creștinilor, iar slujitorii Bisericii le țin în mâini, cu lumânări aprinse, ca simbol al biruinței vieții asupra morții (Învierea). Din seara Duminicii Floriilor otpustul începe cu cuvintele: „Cel ce de bună voie a pătimit pentru mântuirea noastră, Hristos Împăratul Dumnezeul nostru...”

Preot Vasile CIOBANU

MĂRTURISIREA ORTODOXĂ A CREDINȚEI BISERICII SOBORNICEȘTI ȘI APOSTOLEȘTI RĂSĂRITENE (partea a doua)

Sf. Ierarh Petru Movilă

(continuare)

ÎNTREBAREA XXIX

Deoarece Fericirile se leagă de nădejde, întreb câte sunt?

RĂSPUNS

Fericirile, pe care Hristos, Domnul nostru, le-a arătat în Evanghelie, sunt nouă, ceea ce sfințitul Hrisostom tâlmăcește în aceste cuvinte: *Moise a dat zece porunci, iar Iisus Domnul lui Moise, nouă Fericiri*. iar mai jos: *Legea a dat zece porunci, iar Iisus, nouă Fericiri, pregătind cununa prin de trei ori trei.*

ÎNTREBAREA XXX

Care este prima Fericire?

RĂSPUNS

Fericiti cei săraci cu duhul, fiindcă a lor este Împărăția cerurilor.

ÎNTREBAREA XXXI

Ce învățătură cuprinde în sine întâia Fericire?

RĂSPUNS

Învăță despre bogățiile și bunurile lumii, care, dacă se strâng din belșug la cineva, din harul lui Dumnezeu, acela trebuie să le folosească astfel, ca și cum n-ar fi adevăratul lor stăpân, ci un iconom al lor, nici să se îndrepte către ele cu o poftă prea mare a inimii, după cum spune sfințitul Psalmist: *Bogăția, de ar curge, nu vă lipiți inima de ea (Ps. 61,10)*. Mai ales, potrivit cu vechea desăvârșire a creștinilor, nu trebuie să avem nici un lucru numai al nostru, ci toate să fie îndeobște, cum au făcut cei dintâi creștini, pentru care Sfânta Scriptură mărturisește în acest chip: *Iar inima și sufletul mulțimii celor ce au crezut erau una și nici unul nu zicea că este al său ceva din averea sa, ci toate le erau de obște (Fapte 4,32)*, iar mai jos: *fiindcă toți câți aveau țărini sau case le vindeau și aduceau prețul celor vândute și-l puneau la picioarele apostolilor și se împărțea fiecăruia după cum avea cineva trebuință (Fapte 4,34-35)*; și iarăși: *Iar toți cei ce credeau erau laolaltă și aveau toate de obște (Fapte 2, 44)*. Această virtute se cheamă sărăcie în duh. Se cere, totuși, ca fiecare din

obște să aibă îndestulare cât privește hrana și îmbrăcămintea sa, cu cinste și toți deopotrivă, fără nimic de prisos și fără podoabe zadarnice după dreapta socotință. În această virtute locul dintâi îl țin sihaștrii și călugării, care nu trebuie să se îngrijească nici de hrană îndeajuns, nici de veșmintele lor, ci, ca să aibă mai mare răsplată în ceruri, trebuie să rabde pentru tot ce le lipsește dintr-acestea, având în fața ochilor cuvintele: *Până în ceasul de acum flămâzim și însetăm; suntem goi și suntem pâlmuți și pribegim. Și ne ostenim lucrând cu mâinile noastre. Ocărâți fiind, binecuvântăm. Prigoniți fiind, răbdăm. Huliți fiind, ne rugăm. Am ajuns ca gunoiul lumii, ca măturătura tuturor, până astăzi (I Cor. 4,11-13)*. Pentru o asemenea răbdare, deci, rânduiește Hristos Împărăția Lui cea cerească. Nu rămân însă în afara vieții celei veșnice și a mântuirii aceia care au, cu îndreptățire, bunuri și avuții, dacă le și folosesc după dreptate, cheltuind, adică, pentru nevoile bisericii, pentru milostenii la săraci, la pribegi, la bolnavi și la ceilalți oameni în lipsuri, după cum a făcut Zaheu, grăind înaintea lui Hristos cuvintele acestea: *Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit (Lc. 19,8)*. Dar cei care, din lăcomie și risipă, ajung la sărăcie neagră, să nu tragă nădejde la vreo plată, de la Dumnezeu, pentru această sărăcie. Mai degrabă să se pocăiască pentru risipirea bunurilor lor și pentru gospodăria lor nechibzuită. Cu toate acestea, nici ei nu trebuie să fie lipsiți de milostivirea dreptcredincioșilor și, dacă se întorc la starea facerii de bine, nu se vor lipsi de plata lor.

ÎNTREBAREA XXXII

Care este a doua Fericire?

RĂSPUNS

Fericiti cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

ÎNTREBAREA XXXIII

Ce învață această Fericire?

RĂSPUNS

Fericirea aceasta învață, mai întâi, că fericiti sunt acei oameni drept-

credincioși care, în tot timpul vieții lor, suferă în inima lor și se tânguiesc pentru păcatele lor trecute, cu care au mâniat pe Dumnezeu și pe aproapele lor, după cuvintele pro-rocului, care spune: *Vor veni fiii lui Israel și împreună cu ei vor merge și fiii lui Iuda și, plângând, vor căuta pe Domnul-Dumnezeul lor (Ier. 50,4)*. De Fericirea aceasta nu se învrednicesc cei ce plâng pentru patimi lumești și pământești, precum cei osândiți, care nu-și plâng păcatele, ci mai degrabă se tem de pedepsele pe care trebuie să le sufere pentru răutățile lor. Sau aceia care pierd vreun lucru stricacios și vremelnic și cei la fel cu dânșii. În al doilea rând, această Fericire învață că fericiti sunt acei oameni care îmbunează și înseninează pe Dumnezeu, cu zdrobirea inimii și cu lacrimile lor care se varsă pentru păcatele aproapelui lor, rugând pe Dumnezeu să le dea pocăință, de pildă să-i întoarcă pe eretici la Biserică, pe cei ce trăiesc fără rânduială să-i îndrume ca să-și îndrepte viața. În al treilea rând, această Fericire învață că fericiti sunt aceia care suferă necazuri de la căpeteniile lumii și de la cei mai puternici, fiindcă sunt lipsiți, pe nedrept și fără pricină de bunurile lor, iar când se află în această stare, nu trebuie să dorească răzbunare, ci rugându-se, cu amărăciunea din urma lor și cu jale, să-L împlânzească pe Dumnezeu, puindu-și toată nădejdea și încrederea lor în îndurarea lui Dumnezeu, pe care o și dobândesc cu mângâiere, fiind într-adevăr dreptcredincioși și primind harul dumnezeiesc. În această Fericire se mai cuprind acei care suferă necazuri pentru dreapta lor credință și pentru sfânta Biserică, precum sunt toți mucenicii și cei asemenea lor.

ÎNTREBAREA XXXIV

Care este a treia Fericire?

RĂSPUNS

Fericiti cei blânzi, căci aceștia vor moșteni pământul.

ÎNTREBAREA XXXV

Ce învață această Fericire?

RĂSPUNS

Fericirea aceasta învață, mai întâi, virtutea blândeții și a cumpătării, ca

și a ascultării pe care să o dăm lui Dumnezeu, Bisericii lui Hristos, mai marilor noștri, cu voie slobodă și cu căldură, fără vreo zăbavă, luând de pildă pe Iisus Hristos cel blând, Domnul nostru.

Și dacă ne supunem mai marilor noștri, să socotim că dăm ascultare însuși lui Hristos, iar cinstea și plecaciunea pe care o dăm celor mai bătrâni ai noștri, lui Hristos însuși I le purtăm. În al doilea rând, Fericirea aceasta învață că acei oameni sunt fericiti, care nu supără pe nimeni, nu se ating de cinstea cuiva, nu ocărăsc, nu ponegresc, nici nu bîrfesc, ci se păstrează pe sine foarte smeriți, osândindu-și mereu purtarea și spunând că faptele lor sunt mărunte și nevrednice, ba chiar vrednice de dispreț. Cei care au însă datoria sa-i povățuiască pe alții, dacă și grăiesc din căldura inimii lor, vreun cuvânt aspru către cel ce a greșit, nu spre ocară sau din nebagare de seamă, ci spre întărirea aproapelui în cele duhovnicești, unii ca aceștia nu se lipsesc de la fericire, ci mai vărtos își împlinesc datoria lor, după învățătura Apostolului, care spune: *Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi, cei duhovnicești, îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândeții, luând seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită (Gal. 6,1)*. Și dacă cineva ar spune că este cu neputință ca un om să se stăpânească în mânia sa, atunci trebuie să-și îndrepte urgia și aprinderea nu împotriva aproapelui său, ci împotriva diavolului care ațâță voința omului și-l împinge să făptuiască tot răul.

Cei care au acest dar moștenesc pământul făgăduinței, bucurându-se în viața aceasta de binefaceri din belșug de la Dumnezeu, iar în cea viitoare, așteptând să guste din bucuria veșnică și din bunătățile Domnului, după cum grăiește Scriptura: *Cred că voi vedea bunătățile Domnului, în pământul celor vii (Ps. 26,19)*.

ÎNTREBAREA XXXVI

Care este a patra Fericire?

RĂSPUNS

Fericiti cei ce flămânez și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.

va urma

BISERICA STUDENȚILOR GĂLĂȚENI

Indiferent de contextul socio-economic, biserica a rămas pentru mulți români un sprijin important. Astfel, și în Galați va fi construită o biserică studențească, la inițiativa Ligii Studenților din Galați și a Asociației Studenților Creștini Ortodocși din România.

Această inițiativă a fost sprijinită imediat de către Episcopia Dunării de Jos, respectiv Prea Sfinția Sa dr. Casian Crăciun, Episcopul Dunării de Jos, și de Universitatea "Dunărea de Jos" din Galați, atât moral cât și financiar.

Hramul Bisericii va fi același cu al Ligii Studenților din Universitatea "Dunărea de Jos" Galați, ASCOR-filia la Galați, precum și al întregului oraș, anume Sfântul Apostol Andrei.

Este vorba de o biserică în stil vechi moldovenesc, ce va avea o înălțime de 40 m, cu o suprastructură realizată integral din lemn, fundația și planșul fiind din beton armat.

Biserica va fi amplasată pe axul central al Grădinii Publice, acest lăcaș de cult urmând să dea un farmec aparte acestui bătrân parc al Galațului. Atât construcția, cât și amplasamentul bisericii, nu vor necesita tăierea nici unui copac. A fost obținut acordul Consiliului Local pentru acest amplasament.

În actualul proiect, această biserică va fi cea mai înaltă biserică studențească din România.

Sorin TIMPAU

NOUL CATHOLICOS AL ARMENIEI

Delegații Adunării Naționale Bisericești din Armenia, întruniți pe 27 octombrie la Ecimiadzin, l-au ales pe Karekin Nersisian, Arhiepiscop de Ararat, drept cel de-al 132 Catolicos al Bisericii Armene. Contracandidatul său în cel de-al doilea tur de scrutin a fost Arhiepiscopul Nerses Pozalian.

Noul Catolicos, în vârstă de 48 de ani, s-a născut într-un sat de lângă Ecimiadzin. A studiat teologia la Viena, Bonn și la Academia Bisericii Ortodoxe Ruse de la Moscova (Zagorsk), pe care a absolvit-o în 1979.

La sfârșitul lunii septembrie toate ziarele din Armenia și cele din diasporă au publicat

Ecimiadzin, biserica "Sf. Ripsime"

o declarație semnată de șase dintre cei mai importanți ierarhi, în care aceștia își exprimau îngrijorarea din cauza că autoritățile civile au intervenit în cursul procesului electoral. În declarație se arată că "în eșaloanele superioare ale puterii civile s-a realizat un consens în favoarea unuia dintre candidați, pe care încearcă să-l ridice pe tronul de catolicos". Candidatul în favoarea căruia s-a realizat acest consens este chiar noul catolicos. Se pare că acesta a fost sprijinit de un personaj puternic și influent, membru al diasporei armene din SUA.

Totuși, președintele armean Robert Kociarian însuși a declarat, fără să se ascundă, că are o opțiune bine determinată în această problemă și "i-ar părea extrem de rău dacă șeful statului n-are un cuvânt de spus în această problemă atât de importantă pentru națiune". "De ce nimeni n-a protestat când, în decursul veacurilor, catolicosul era numit în sensul literal al cuvântului de șahii Persiei, sultanii otomani, țarii Rusiei sau de către Biroul Politic al Partidului Communist al URSS", a declarat Kociarian.

Opinia publică a fost scandalizată în urma publicației declarației. S-au făcut paralele cu alegerea precedentului catolicos Karekin I, în mai 1995, când președintele de atunci, Levon-Teț Peretrosian, l-a susținut pe acesta, la acea vreme Catolicos de Cilicia, întâistătător al aripii occidentale a Bisericii

Armene. Fostul președinte, el însuși emigrat din Siria, și-a motivat decizia prin necesitatea de a pune capăt schismei care exista între Sfântul Scaun de la Ecimiadzin și Marea Casă de Cilicia de la instaurarea puterii sovietice în Armenia. Pe parcursul a peste 70 de ani, structurile bisericești occidentale (Siria) au fost total în afara puterii tronului de la Ecimiadzin și au rămas libere de presiunile ideologice comuniste. Cu toate că patriarhul "Dașnaksutian", cu ideologia sa național-socialistă a exercitat o mare influență în cadrul Bisericii Armene din diasporă, Biserica a jucat un rol enorm în consolidarea și păstrarea culturii naționale și a limbii în afara granițelor patriei istorice.

După accederea fostului Catolicos de Cilicia pe tronul de la Ecimiadzin, a început un proces activ de consolidare a celor două ramuri ale Bisericii Apostolice Armene. În scurt timp, această Biserică va aniversa 1700 de ani de la adoptarea creștinismului ca religie de stat în Armenia, fiind primul stat care a luat această măsură, înaintea Imperiului Roman de Răsărit.

(V.O.)

MELCHIȚII DESPRE RELAȚIILE LOR CU ROMA ȘI ORTODOXIA

În revista "Le lien", editată de Patriarhia melchită catolică din Antiohia - comunitate de rit bizantin unită cu Roma, cu sediul la Damasc (Siria) - Pr. Ignatie Dick, vicarul episcopal al eparhiei de Alep, inițiază o reflexie asupra locului bisericilor orientale unite cu Roma în noua conjunctură ecumenică. În urma progreselor realizate în cadrul dialogului teologic oficial dintre ortodocși și catolicii, a sosit momentul - consideră Pr. Ignatie - de a lămuri sensul relațiilor dintre bisericile unite și Roma și de a întreprinde o lucrare pastorală împreună cu ortodocșii, pentru a se depăși dezbinările trecutului.

Istoria a arătat că Biserica Romei, contrar promisiunilor sale inițiale, a căutat adesea să anihileze specificul bisericilor orientale care se supuseseră jurisdicției sale. "Roma ne-a tratat conform ecleziologiei post-tridentine și ne-a integrat în angrenajele romane(...). Până la actuala

recunoaștere, că unirea sau reluarea unirii nu înseamnă absorbție, se încerca pur și simplu absorbirea noastră. Am rezistat cât am putut, dar nu am reușit decât în parte". Decretul Conciliului Vatican II privind restaurarea autonomiei bisericilor orientale nu a fost aplicat decât parțial. Astăzi, concluziile întrunirii de la Balamand, cum că uniismul nu poate fi considerat o metodă pentru a se ajunge la unitatea bisericilor, trebuie să-și găsească aplicarea în viața eclesială a bisericilor unite cu Roma: "Dacă tipul nostru de unire nu este cel preconizat în cazul reluării comuniunii Răsăritului cu Roma, suntem chemați să-l părăsim sau să-l reformăm, stabilind cu Roma relațiile pe care aceasta înțelege să le aibă cu Răsăritul reconciliat". Pr. Ignatie propune Bisericii Melchite să revendice Romei "un statut mai autentic" și să înceapă totodată un dialog cu Patriarhia Ortodoxă din Antiohia, colaborând cu aceasta pe plan liturgic și pastoral. Acest demers trebuie să treacă prin redescoperirea rădăcinilor teologice și spirituale ale Răsăritului creștin, fără a le respinge însă pe cele ale Apusului, astfel încât "să ne pregătim credincioșii în vederea unei eventuale uniri cu ortodocșii, risipind prejudecățile și reticențele". "Unirea noastră cu Biserica Ortodoxă, în cazul restabilirii comuniunii, nu va fi o absorbire în Ortodoxie, ca realitate sociologică, ci o punere în comun a geniului propriu fiecăruia dintre noi, care am dobândit de-a lungul istoriei recente particularitățile noastre", conchide Pr. Ignatie.

Existența a două patriarhii "paralele" în Antiohia, una ortodoxă și cealaltă melchită, datează de la schisma din 1724, când prozelitismul misionarilor occidentali în Orientul Apropiat a determinat o mică parte din comunitatea creștină antiohiană să se unească cu Roma. În ultimii ani, am asistat la luări de poziție comune de către cele două biserici în probleme de actualitate. Această apropiere s-a realizat îndeosebi sub egida Patriarhului melchit Maxim IV și a succesorului său, Maxim V, ca și a Patriarhului ortodox Ignatie IV. Astfel, în august 1991, întâistătătorii celor două biserici au publicat o declarație comună chemând creștinii din Ucraina occidentală și din celelalte țări din Est, ortodocși și uniți, la dialog, pace și bună înțelegere.

Dragi cititori, existența ziarului depinde de numărul abonaților.

Vă rugăm să contribuiți la creșterea numărului cititorilor noștri.

Acum când aveți posibilitatea de a alege la ce publicație să vă abonați, alegeți ziarul nostru și nu veți regreta!

Creștinii care dispun de mijloace bănești, au posibilitatea să facă un bine pentru cititorii noștri, ajutând în măsura posibilităților la apariția publicației "Curierul Ortodox".

STIMAȚI CITITORI!

Colegiul de redacție Vă invită să participați la publicația noastră prin reportaje, povestiri, comunicări și alte materiale, dacă e posibil și însoțite de imagini, poze, care ar reflecta viața cotidiană a parohiei D-voastră, construcția sfintelor locașuri, sfințirea acestora, activitatea școlilor duminicale, predarea religiei în școală ș.a.

Vom fi foarte bucuroși să primim corespondența D-voastră.

Stimați cititori, Vă anunțăm că cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit al Chișinăului și întregii Moldove, abonarea la ziarul "Curierul Ortodox" continuă. Abonându-Vă la publicația noastră, la orice oficiu poștal din republică, veți fi la curent cu noutățile din viața Bisericii Ortodoxe din Moldova, din lumea creștină, cu problema reintroducerii religiei ca disciplină școlară; Veți avea în casele D-voastră interesante lecturi creștine în familie, informații din istoria și cultura noastră creștină ortodoxă, precum și alte lucruri de învățătură ziditoare de suflet.

MATERIALELE PUBLICE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

CURIERUL ORTODOX
Publicație
în limba română
Indice de abonare 22034

Adresa redacției:
"Curierul Ortodox". Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Chișinău
Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33, 77-24-44

REDACȚIA
Nicolae FUȘTEI - redactor-șef,
Preot Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru Tolico - redactor tehnic,
Larisa ERȘOV - redactor literar

Tipografia "Prag"
str.Șpicului 94,
Chișinău
Tirajul:2000
Comanda Nr.407